

JOTA (5)

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak WujBib).

N sg jota (5).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. Nazwa dziewiątej litery alfabetu greckiego odpowiadającej dźwiękom i, j [*Iota – nomen litterae Graecae quae respondet i Latino Mącz 174b*] (2) : kthore litery Greckie táki wzor máią. Alpha Vita Gamma Delta Epílon Ita Iota Lambda *BielKron* 48v.

a. Na oznaczenie cyfry 10 (1) : Bo v Grekow iáko y v Ebreyczykow ináčzey licźby nie znáčzą/ iedno przez litery/ [...] naprzod Lamwda znáczy 30. Alfa iedno/ Taw trzy ftá/ Epílon 5. Iota dziefięć. *BudNT* Kk8.

2. Najmniejszy znak w Piśmie św. [*Iota – litera est Graeca, sed ponitur pro nihilo, ac re nullius momenti. Pol. Nikczemna rzecz. Cic. de Orat. Vi jotam literam tollas, et planissimum dicas. Calep*] (3) :

Szereg: »jota abo (ani) jedna kreska« (3): *CzechRozm* 91v; Aż przeminie niebo y ziemiá/ iedno iotá ábo iedná krefká [*iota unum aut unus apex*] nie odmieni fię w zakonie/ áż fię wŹytko sŹtanie. *WujNT Matth* 5/19[18] [*przekład tego samego tekstu CzechRozm, WujNT przedm*], przedm 31.

JW